

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ನೋಟ್ ಬುಕ್ಕನ್ನು ತೆರೆದು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿದ. ‘ಹಿಂದಿನ ಬಾಕಿ ನಿನ್ನದು ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಇದು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿ ಅಯ್ಯಾ, ಈಗ ಗುಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಹಣ ಕೊಡು’ ಎಂದ. ಅಜ್ಞಿ ‘ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹಣ ಇಲ್ಲ. ಗುಲಿಗೆ ಖಚಾಗಿದ. ಅಮೇಲೆ ಹಣ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದಳು. ‘ಅದೆಲ್ಲ ಅಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಹಣ ಕೊಡು. ಕೊಟ್ಟುರೆ ಮಾತ್ರ ಗುಲಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟ ಅಂಗಡಿಯವ. ‘ನಿನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ ಅದರೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಯಲ್ಲ... ನಿನ್ನ ಮಗ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ’ ಎಂದಳು ಅಜ್ಞಿ. ‘ಅವರಿಗೆಲ್ಲ

ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲ. ಹಣ ಕೊಡು ಇಲ್ಲದೇ ಇದರೆ ಹೋಗು’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಟಿ ತನ್ನ ನೋಟನ್ನು ನಿಥಾನವಾಗಿ ಅಜ್ಞಿಯ ಕೇಗೆ ಕೊಡತೂಡಿದಳು. ಅಜ್ಞಿ ‘ಬೇರೆ ಮಗ ಬೇರೆ, ನೀನು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನ’ ಎಂದರೂ ಪ್ರಟಿ ‘ನಿನ್ನ ಗುಲಿಗೆ ತಗೋ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಅಜ್ಞಿಯ ಕೇಯಲ್ಲಿ ನೋಟನ್ನು ಹಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಅಜ್ಞಿ ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಗುಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣು ಪುಂದಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಈಗ ಅಜ್ಞಿಯ ಸಿಹಿ ಮುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಟಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು.

